

Martini, Catal. Man. Bibl. Ital.

II, c. 169-171

Ἀποστολῆς

Μιχαήλ

ὑπὸ Martini περιγράφεται ἑνὶ ἀνωτ. ὑπ' ἀριθ. 99 [F. 58] κώδιξ
 τῆς ἐν Ρώμῃ Bibliotheca Vallicellana, τοῦ 16 αἰ., ἐν ᾧ, ὑπὸ
 στοιχείον 13 (φύλλ. 267-268vo) περιέχεται: «μιχαήλου ἀποστολῶν
 τοῦ βυζαντίου, λόγος ἀντιρρητικὸς, πρὸς τὴν διεχυρισμένω των ἐώων
 εἶναι τοὺς ἐσπερίους ἀμείνους καὶ ἐς πᾶσαν φιλοσοφίαν καὶ διδέν
 μαθήματα ἀποφηνάμενους, καὶ μαθήσά γε τὸν σκότειν, περὶ τε τοῦ
 τρόπου τῆς πρώτης γεννήσεως τοῦ υἱοῦ, περὶ τε τοῦ τῆς τοῦ ἀγίου
 πνεύματος ἐπιπροσέσεως.

Ἄρχ. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεχυρίσω τὴν ἐορτήν.

Τελ. τὸν τρόπον τῆς πρώτης γεννήσεως τοῦ υἱοῦ
 Βλ. Fabr.-Havel., XI, 192.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ